Opłatę pocztową uiszczono ryczałtem.

Rok X. Nr. 101.

Grudzień 1933

CENA POJEDYNCZEGO EGZEMPLARZA **40 gr.**

WARUNKI PRENUMERATY:
roczna w kraju . . 3 — zł.
roczna zagranicą . . 4 — zł.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA.
KOŁOMYJA, ZAMKOWA 35.
P. K. O. WARSZAWA Nr. 152.836

ORGAN
„LWOWSKIEGO TOW. FILATELISTÓW"
„ŚLĄSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW".

WYDAWCA i RED. NACZELNY:
JERZY ZADUROWICZ.

Dr. Józef Tislowitz, Kraków.

O znaczkach prowizorycznych „Baranów".

Znaczki austrjackie z lokalnym nadrukiem „POCZTA POLSKA" wykonanym w Baranowie.

Przy aktualnem obecnie, nowem opracowaniu „Podręcznika polskich znaczków pocztowych" i ustaleniu, które z wydań lokalnych były czysto spekulacyjne, a które faktycznie używane w obrocie pocztowym, głos niejednokrotnie rozstrzygający mieć będzie skart pocztowy, głównie w formie oryginalnie użytych przekazów. Poczta, jak wiadomo, tylko mały odcinek przekazu i to bez znaczków użytych dla jego opłaty, oddaje adresatowi. Większą część przekazu wraz z zużytemi znaczkami przechowywana jest w archiwach pocztowych łącznie z dowodami doręczeń, zużytemi blankietami telegraficznemi i innemi staremi drukami. Cały ten materjał zwany „skartem" zostaje zwykle po kilku latach sprzedany w drodze przetargu fabrykom papieru. Nabyty materjał mają użyć fabryki

dla celów wyłącznie przetwórczych i to przy kontroli delegowanego przez pocztę urzędnika. W praktyce przepisy te nie są ściśle przestrzegane i zdarzały się wypadki, że skart oddawano bezpłatnie instytucjom dobroczynnym lub sprzedawano nie fabrykom ale osobom postronnym. W ten sposób część skartu dostaje się do handlu filatelistycznego, a stamtąd do rąk zbieraczy. Materjał ten zwłaszcza z okresu lat 1918—1920, a o ile chodzi o lokalne prowizorja portowe i z lat późniejszych, przedstawia filatelistycznie wartość ogromną i umożliwi w wielu wypadkach objektywne rozstrzygnięcie, które z prowizorycznych wydań lokalnych były rzeczywiście używane w obrocie pocztowym. Należy bowiem pamiętać, że przy wydaniach spekulacyjnych, „autorzy“ cały zapas przeznaczali na handel, w najlepszym razie znikomą część nakładu sprzedając przy okienkach pocztowych, względnie używając na umyślnie w tym celu wysyłanych listach. Natomiast na przekazach znaczków takich nie używali, bo znaczki tak użyte były dla nich stracone, skoro ani adresat, ani nadawca ich nie otrzymywał. Przekazy mają zatem bez porównania większą wartość dowodową niż listy, ponieważ przy listach rzadko tylko można z całą pewnością stwierdzić czy były rzeczywiście oryginalne a nie dla celów filatelistycznych zużyte. Jeżeli zatem znaczki pewnego wydania użyte są na przekazach, to stanowi to dowód wprawdzie nie ich pełnoprawności — ale istnienia i rzeczywistego pocztowego użycia. Naturalnie i tu pewne zastrzeżenia są konieczne. Z jednej strony, fakt, że pewnych wydań lokalnych na skarcie nie znajdujemy, choć niewątpliwie bardzo wielomówiący, nie jest jeszcze dowodem, że odnośne wydanie nie było rzeczywiście używane w obrocie pocztowym. Wyciągnięcie takiego wniosku wtedy byłoby uzasadnione, gdyby skart pocztowy z całego państwa został przejrzany i zbadany. Tymczasem przeważna część skartu dostała się bezwątpienia albo zgodnie z przepisami pocztowymi wprost do fabryk papieru na przeróbkę albo w ręce ludzi filatetistycznie mało wyrobionych, którzy materjał posiadany zniszczyli. Z drugiej strony pojawienie się pewnych nadruków na skarcie nie jest jeszcze bezwględnym dowodem, że takie wydanie rzeczywiście istniało. Znaleźli się bowiem „spekulanci“, którzy na prawdziwie używanych znaczkach opłatnych użytych jako dopłatnych na niewątpliwie oryginalnych ze skartu pochodzących przekazach, dorabiali nadruk „Porto“ ręcznym stempelkiem, tworząc w ten sposób nowe lokalne prowizorja portowe jak Jędrzejów i Czermin. Dlatego skrupulatne zbadanie i przy skarcie jest nieodzowne. Pomijając jednak te odosobnione jak dotąd wypadki fałszerstwa należy przyznać skartowi wielką moc dowodową. Ten idealnie objektywny „dowód rzeczowy“, jakim jest skart nie mógł być uwzględniony w „Podreczniku polskich znaczków pocztowych“ wydanym w r. 1925 ponieważ w tym czasie nie był jeszcze znany. W międzyczasie znalazły się w handlu i dostały do rąk zbieraczy znaczne ilości przekazów ze skartu pochodzących. Zużytkowanie tego materjału w projektowanem nowem uzupełnionem i przerobionem wydaniu „Podręcznika“ jest konieczne. Ponieważ jednak skart znajduje się w rękach handlarzy, względnie zbieraczy na całym terytorjum państwa, opracowanie tego cennego filatelistycznie materjału nastręczy niewątpliwie duże trudności i da się przeprowadzić tylko przy solidarnem poparciu przez wszystkie towarzystwa filatelistyczne i przez poszczególnych zbieraczy. Już obecnie na podstawie skartu istnienie całego szeregu portowych prowizorji lokalnych, dotąd nie katalogowanych należy przyjąć za udowodnione. Za udowodnione należy również przyjąć istnienie prowizorycznego wydania znaczków opłatnych w Baranowie (koło Tarnobrzegu, Małopolska), które nietylko dotąd nie było katalogowane, ale nawet nie było nigdzie opisane.

Pierwszy ślad tego wydania znalazłem w r. 1919 lub 1920. Pewien zbieracz krakowski pokazał mi wtedy list, robiący wrażenie autentycznego, frankowany znaczkiem z nadrukiem wykonanym ręcznym stempelkiem „Polska poczta“ z kasownikiem „Baranów“. Ponieważ w tym czasie wielkiej konjuktury filatelistycznej spotykało się całą moc produktów fantazyjnych, przypuszczałem, że i odnośny list do tej kategorji należy, zwłaszcza, że choć interesowałem się lokalnemi prowizorjami, nigdy o prowizorjach „Baranów“ nie słyszałem. W niedługi czas potem przy przeglądaniu całej masy znaczków używanych zdartych z listów, nadeszłych do pewnej większej firmy, znalazłem znaczek austrjacki z r. 1917 (Karol) 20 hal. zielony (Michel 211) z identycznym nadrukiem i kasownikiem „Bar,...“ Wątpliwości, które miałem poprzednio przy oglądnięciu koperty, zostały przez to w znacznej mierze usunięte i natychmiast napisałem do urzędu pocztowego w Baranowie, prosząc o szczegółowe informacje. Niestety nie otrzymałem żadnej odpowiedzi. Przypuszczając, że jest to rzeczywiście prowizorjum, a nie produkt fantazyjny, znaczek znaleziony schowałem, oczekując czy nie ukażą się dalsze znaczki. Lata jednak mijały nie przynosząc żadnego wyjaśnienia w sprawie tego wydania. Dopiero w r. 1931 jeden z krakowskich handlarzy znaczków przyniósł mi 4 przekazy pocztowe (ze skartu) nadane w Baranowie, na których znaczki przedrukowane były identycznym stempelkiem. W posiadanym przez handlarza tego skarcie przekazów takich było więcej. Kilka nabył prof Mikstein, dalsze znajdują się zapewne u innych zbieraczy.

Przekazy, które widziałem datowane są 16.XII, 18.XII, 1918 a znajdują się na nich przedrukowane następujące znaczki austrjackie (numera według katalogu Michla) 5 hal. (Nr. 186), 10 hal. (Nr. 188), 15 hal. (Nr. 210), 20 hal. (Nr. 211), 30 hal. (Nr. 213), 60 hal. (Nr. 196), 90 hal. (Nr. 198), 1 Kor. (Nr. 223), 2 Kor. (Nr. 216). 3 Kor. (Nr. 217) i znaczek

pospieszny 2 hal. (Nr. 214). Prawdopodobnie zostały przedrukowane i inne znaczki. Nadruk wykonany jest ręcznym stempelkiem w dwóch wierszach „Polska poczta", kolor nadruku brudno-fioletowy. Długość słów „Polska" 15 mm. „poczta" 17 mm. wysokość całego nadruku mierząc przy literach „p" 10 i pół mm, przy literach „O" 8 i pół mm. Położenie nadruku rozmaite, najczęściej normalne, ale nie rzadko nadruk jest odwrócony, bądź idzie w poprzek znaczka z dołu do góry lub z góry na dół. Nadruk znajduje się w całości na znaczku, należy zatem przypuścić, że wykonany był na znaczkach nieużywanych, ponieważ gdyby uskuteczniony był po naklejeniu znaczków część nadruku mogłaby łatwo znaleźć wprost na przekazie.

Powyżej opisane przekazy, w połączeniu z widzianym w r. 1920 listem i posiadanem przezemnie z tego okresu znaczkiem są dowodem, że prowizorjum takie faktycznie istniało i że było w rzeczywistem pocztowem użyciu.

Fakt, że znaczki prowizoryczne „Baranów" są przynajmiej dotychczas jako nieużywane, zupełnie nieznane, że nawet używanych nigdy w handlu nie było, dowodzi, że wydania to pozbawione było najzupełniej charakteru spekulacyjnego. To też w katalogu, względnie podręczniku znaczków polskich w dziale lokalnych prowizorjów małopolskich należy się temu wydaniu łącznie z prowizorycznemi znaczkami „Dziedzice" honorowe miejsce.

PRZEGLĄD NOWOŚCI.

Belgja uszczęśliwiła filatelistów nową serją dobroczynną z dopłatą na fundusz przeciwgruźliczny. Serja ta obejmuje 7 następujących wartości 10 -|- 5c, 25 -|- 15c, 50 -|- 10c, 75 -|- 15c, 1 fr. -|- 25c, 1·75 -|- 25c i 5 -|- 5 fr. Rysunek tych znaczków przedstawia chorego trzymającego w rękach krzyż gruźliczny. Prócz tego wydano prowizoryczny znaczek opłaty 10 na 40 c fioletowy z nadrukiem „1933".

Francja uzupełniła serję opłaty nową wartością za 65 c. barwy fioletowej. Rysunek jak na poprzednio wydanych wartościach centimowych.

Jugosławja. Z nadrukiem „JUGOSLAVIA" pojawiły się również trzy wartości wydania dobroczynnego z r. 1926: 25 † 25 p., 50 † 50 p. i 1 † 50 p.

Norwegja puściła w obieg serję znaczków urzędowych: 2 ö. brunatny, 5 o. lila, 7 o. pomar., 10 ö. ziel. 15 o. oliwkowy, 20 ö czerw., 25 o. brunatny, 30 o. nieb. 40 ö. oliwk., 60 o. nieb. 70 o. c. brun. i 100 ö. fiol. Wszystkie mają jednolity rysunek przedstawiający herb Norwegji a nad nim napis „OFFENTLIG SAK".

Portugalja wykorzystując niesprzedane zapasy znaczków dobroczynnych wydaje je obecnie jako znaczki opłaty z nadrukiem nowej wartości. Dotychczas pojawiły się następujące znaczki serji Pereira z r. 1931: 15|40c, 40|25c, 40|40c, 40|70c, 40|1·25e, 40|4·50. Podobnie przedrukowano dwie wartości z wydania Św. Antoniego z r. 1931: 40c.|15c. i 40|25c.

Rosja. W r. 1918 wojska antysowieckie zajmując miasto Baku na Kaukazie wzięły do niewoli 26 komisarzy bolszewickich, których następnie rozstrzelano. Obecnie z okazji 15 lecia wydano specjalną serję pamiątkową złożoną z 5 wartości: 4 kop. brun. (komisarz Szaumjan) 5 kop. szary (komisarz Dshaparidze), 20 kop. fiol. (scena rozstrzelania) 35 kop. nieb. (pomnik w Baku) 40 kop. czerw. (robotnik, włościanin i żołnierz ze sztandarami sowieckimi). Rysunki projektowali artyści malarze: Samski, Borow i Yang. Znaczki wykonano na papierze bez znaku wodnego.

Węgry przedrukowały 50-filerowy znaczek dopłaty nową wartością 10 fil.

Włochy wykorzystały Rok Święty do wydania nowej serji znaczk. pamiątkowych. W skład tej serji wchodzi 5 wartości: 20c. czerw. (Kopuła bazyliki św. Piotra w Rzymie) 25c. ziel. (Anioł z krzyżem) 50c. fiol. (jak poprzednio), 1·25 l. nieb. (jak na 20c.), 2·55 -|- 2·50 l. czarny (rysunek alegoryczny).

Turcja upamiętniła 10 lecie republiki tureckiej wydaniem serji okolicznościowej obejmującej 7 wartości: 1½ k. ziel. 2 k. brun. 3 k. lila, 6 k. nieb. 12½ c. nieb. 25 k. brun. 50 k. c. brun.

Anglja. Ukazał się 3 pensowy znaczek barwy pomar. - nieb. przeznaczony do frankowania przesyłek przewożonych na linji lotniczej Londyn — Southampton — Plymouth.

Chiny uzupełniły serję znaczków lotniczych nowymi wartościami: 25c. pomar. 50c. c. brun. 1 dol. ziel.

Dominika. Normalny znaczek z r. 1931 2c. czerw. przedrukowano ziel. nadrukiem „CORREO AEREO INTERNO". Znaczek ten służy dla korespondencji krajowej.

Grecja może pochwalić się dwiema nowymi serjami lotniczemi. Pierwsza z nich półurzędowa wykonana w zakładach graficznych londyńskiej firmy Bradburg Wilkinson obejmuje 7 następujących wartości: 50 l. ziel. - żółty, 1 dr. nieb - pomar., 3 dr. c. lila - brun., 5 dr. pom. - nieb. 10 dr. czerw. - czarny, 20 dr. czarno - ziel. i 50 dr. brun. - czarny. Znaczki te wydane przez włoskie Tow. Kom. Lotn. sprzedawane są na poczcie i muszą być naklejane na listach przewożonych na linji lotniczej: Brindisi — Ateny — Istanbul. Druga natomiast wydana przez grecki zarząd pocztowy składa się z tych samych wartości jedynie o zmienionych kolorach i rysunku h: 50 l. ziel. 1 dr. czerw., 2 dr. fiol. 5 dr. nieb., 10 dr. różowy, 25 dr nieb. 50 dr. brun. Serja ta przeznaczona jest dla wszystkich innych przesyłek lotniczych.

Gujana Francuska wydała specjalną serję lotniczą. Rysunek wyobraża widok Kajenny, u góry — samolot; 50c. bronzowo - żółty, 1 f. zielony 1, 50 - niebieski, 2 fr. pomarańczowy, 3 fr. czarny 5 f. fioletowy, 10 f. szaro-oliwkowy, 20 f. czerwony.

Nikaragua. W tym państwie znów wydano dwie serje znaczków lotniczych. Pierwsza serja — to znaczki w typie z 1929/31 w zmienionych kolorach (bez nadruku nie wydane) z nadrukiem „Vale O" i wartość: 30/50 c. pomarańczowy, 35/50 niebieski 40/1 C. żółty, ...|1 c. zielony. Znaczki te wydano w ilości 50.000 serji i mają służyć tylko do opłacania list w lotn. zagranicznych. Drugą serję wydano z okazji „tygodnia lotniczego". Rysunek wyobraża koło ze skrzydłami (znaczek jaki noszą nasi kolejarze) nad morzem: 10 c. żółty 5 c. fioletowy, 25 c. czerwony, 50 c. niebieski. Nakład tych znaczków — 2500 serji. Znaczki te drukowano w małych arkusikach po 4 szt. w każdym i były sprzedawane w dniach 10. i 11. listopada.

Nowa Kaledonja. Z okazji lotu, który się odbył w 1932 z Paryża do tej odległej kolonji, wydana zostanie specjalna serja jubileuszowa w ilości 20000 serji. Znaczki obecnie kursujące przedrukowane zostaną (oprócz 65 c.) odpowiednim napisem. Sprzedawane one będą od 4 do 22|12, w kompletnych serjach.

Salwador. Z okazji 441 rocznicy przybycia Kolumba do portu Palos wydano pamiątkową serję lotniczą z rysunkiem samolotu unoszącego się nad flotą Kolumba. Obejmuje ona następujące znaczki: 15c. czerw. 20c. ziel. 25c. fiol. 40c. nieb. i 1 col. czarny.

Stany Zjednoczone upamiętniły lot Zeppelina na wystawę w Chicago wydaniem specjalnego znaczka lotniczego za 50 cent. barwy jasno - ziel. Rysunek tego znaczka przedstawia Zeppelin nad Atlantykiem przyczem z jednej strony znaczka widzimy pawilon rządowy na wystawie chicagowskiej zaś po drugiej hangar w Friedrichshafen.

Włochy. Z okazji Roku Świętego wydano również dwa znaczki lotnicze z dopłatą na cele dobroczynne: 50 -| 25c. brunatny i 75 -|- 50c. lila.

Włoskie Kolonje otrzymały serję lotniczą upamiętniającą 10 lecie faszyzmu 50c. brun., 75c. lila, 1 l. brun. 3 l. szary, 10 l. fiol., 12 l. ziel. 20 l. czarny.

Z CAŁEJ POLSKI.

Katowice.

Zgłoszenia na wystawę już napływają!

Dzięki wszechstronnemu poparciu miarodajnych czynników prace przygotowawcze około zjazdu i wystawy posuwają się szybko naprzód.

Na skutek komunikatów o wystawie zamieszczonych w prasie zagranicznej z końcem ub. m., sekretarjat śląskiego Związku Filatelistów otrzymał już pierwsze zgłoszenia z Czechosłowacji, Rosji i Niemiec.

Specjalna serja znaczków pocztowych upamiętni wystawę katowicką.

Wydział Śląskiego Związku Filatelistów zwrócił się do Ministra Poczt i Telegrafów p. inż. Kalińskiego z prośbą o wydanie z okazji Wszechsłowiańskiej Wystawy Filatelistycznej, serji znaczków pamiątkowych z motywami śląskiemi.

Związek spodziewa się, że wniosek jego przy poparciu najwyższych władz śląskich będzie przychylnie załatwiony tem więcej, że wystawa zbiega się z 15 letnią rocznicą I powstania śląskiego.

Prospekty wystawowe

zostaną rozesłane zainteresowanym filatelistom z początkiem 1934 r. Po wszelkie informacje w sprawie zjazdu i wystawy należy zwracać się do **sekretarjatu Śląskiego Związku Filatelistów Katowice ul. Młyńska 22 I p. tel. 26-09.**

Fundusze Związku Stowarzyszeń Filatelistycznych rosną!

P. L. Żmidziński skarbnik Związku Stow. Fil. komunikuje nam, że do Kasy Związkowej wpłynęły dotychczas wpłaty następujących członków:

Lwowskie Tow. Filatelistów	10·—
Krakowski Zw. Filatelistów	15·—
Śląski Zw. Filatelistów	20·—
„Silesia" Bielsko	33·—
Stow. Filatelistów Kielce	10·—
Kołomyjski Klub Filatelistów	10·—

Równocześnie Związek Filatelistów w Toruniu zakomunikował, że mocą uchwały Walnego Zebrania przeznaczył jako jednorazową, nadzwyczajną dotację na rzecz Związku kwotę 500 zł. Powyższy fundusz służyć będzie na pokrycie pierwszych potrzeb związanych z organizacją Związku.

Kołomyja.

Doroczne, zwyczajne walne zebranie członków kołomyjskiego Klubu Filatelistów odbędzie się w czwartek dnia 4 stycznia 1934 o godz. 18-ej w lokalu klubowym. Po zakończeniu obrad wspólna kolacja połączona z losowaniem premji.

Lwów.

Z Lwowskiego Towarzystwa Filatelistów. Pierwsze losowanie premji kwartalnej odbędzie się dnia 4 stycznia 1934 r. na zebraniu czwartkowem. Niezależnie od tego zarząd przygotowuje szereg cennych premji, które zostaną rozlosowane między członków na Walnem Zebraniu. Dokładny termin Walnego Zebrania zostanie podany w następnym numerze.

Poznań.

Założenie „Wielkopolskiego Klubu Filatelistów". Z inicjatywy zarządu byłego Związku Filatelistów w Poznaniu zwołano na dzień 30 go X. br. do lokalu cukierni Fangrata przy Al. Marcinkowskiego Nadzwyczajne Walne Zebranie, celem reorganizacji Związku i uchwalenia ważnych spraw, do których w pierwszym rzędzie należało:

1) wybór zarządu
2) uchwalenie nowego statutu
3) zmiana nazwy związku i wiele innych spraw drobniejszej wagi

Do nowego zarządu weszli: p. Musil Stefan - prezes; p. Jankowski Jan - sekretarz; p. Zdrojewski Antoni - skarbnik. Jako zastępcy: p. Tomaszewski Kazim. vice-prezes; p. Lang Zygmunt vice-sekr. Do komisji rewizyjnej wybrano: p. Kaszubiaka, p. Roszaka i p. Lewandowskiego.

Sąd koleżeński tworzą: p. prof. dr. Krajewski Augustyn oraz p. Winiarz i p. Skiba.

Nowy statut Klubu przyjęto jednogłośnie.

Jako nową nazwę Klubu uchwalono: „Wielkopolski Klub Filatelistów w Poznaniu".

Następnie omawiano szereg spraw dotyczących Klubu i środków propagandowych, lokalu i t. p. którą sprawę oddano zarządowi do załatwienia.

Wysokość wstępnego uchwalono na zł. 2. zaś skł. miesięczną 1. zł.

Zebrania zwykłe odbywać się będą co miesiąc, zaś członkowie sekcji wymiany, do której należą prawie wszyscy członkowie, zbierać się będą co poniedziałki o godz. 7·30 wiecz. w lokalu cuk. Fangrata celem wymiany dubletów.

Z pierwszych zebrań sekcji wymiany podkreślić należy wielkie zainteresowanie się, i zauważyć można było ożywiony ruch do późnej godziny. Spodziewać się należy, że wpłynie to bardzo dodatnio na rozwój Klubu.

Jako członkowie korespondencyjni należeć mogą do Klubu wszyscy zbieracze, filateliści i amatorzy zamieszkujący poza Poznaniem, za wyjątkiem handlarzy, o czem określa § 8 statutu. Wzywamy i apelujemy do wszystkich zainteresowanych o łaskawe zgłoszenie swych adresów.

Wszelkich informacji, za dołączeniem znaczka na odpowiedź udziela sekretarz Klubu p. Jankowski, Poznań, W. Garbary, 33, oraz co poniedziałku w lokalu Klubu, Cukiernia Fangrata, Al. Marcinkowskiego.

Toruń.

Filateliści inowrocławscy wstępują do związku Toruńskiego. Na podstawie uchwały zebrania likwidacyjnego rozwiązano Związek Filatelistów w Inowrocławiu a członkowie jego wstąpili do Związku Filatelistów w Toruniu.

Warszawa.

Pierwszy polski znaczek sportowy. Z początkiem przyszłego roku odbędą się w Zakopanem I Słowiańskie Mistrzostwa Narciarskie, w których wezmą udział obok Polaków także Czesi, Jugosłowianie, Bułgarzy i Rosjanie. Polski Związek Narciarski chcąc upamiętnić tą wspaniałą imprezę zwrócił się do Ministerstwa Poczt i Telegrafów z prośbą o wydanie znaczka pamiątkowego o motywach sportowych.

Z całego świata.

Austrja.

Nowe znaczki dobroczynne. Wbrew dotychczasowym zapowiedziom, że znaczek „Wipy“ będzie jedynym znacz. dobroczynnym wydanym w roku bieżącym, ukaże się jeszcze w tym miesiącu nowa serja znaczków z dopłatą przeznaczoną na zaopatrzenie biednej ludności. Wydanie to obejmuje 4 wartości: 5+2 gr., 12+3 gr., 24+6 gr. i 1 szyl. + 50 gr. Znaczki te będą różnić się od obiegowych jedynie zmianą kolorów oraz nadrukiem „WINTERHILFE“.

Nowa wystawa filatelistyczna. Dnia 9 grudnia otwarto we Wiedniu wystawę znaczków pocztowych obejmującą wyłącznie zbiory młodzieży. Wystawę tę zorganizował austrjacki związek aerofilatelistów.

Luksemburg.

Nowe znaczki „Caritas“. W b. m. pojawi się tradycyjna serja znaczków dobroczynnych. Na znaczkach tych przedstawiona będzie podobizna Henryka VII Luksemburskiego, który w latach 1288—1309 rządził państwem niemieckiem.

Stany Zjednoczone.

Losy zbioru Artura Hinda. Po śmierci posiadacza najrzadszego znaczka pocztowego dzienniki amerykańskie podawały najrozmaitsze wiadomości co do dalszych losów tego cennego zbioru. Obecnie okazuje się, że zostanie on sprzedany w drodze szeregu licytacyj urządzonych przez firmę nowojorską „K. Philipps“ i W. A. Kennett“. Na pierwszej licytacji, która odbyła się w dniach 20—24 listopada sprzedano najpiękniejszą część zbioru obejmującą znaczki Stanów Zjednoczonych. Między innemi sprzedany został najrzadszy znaczek „U. S. A.“ z r. 1845 (wydanie lokalne „Boscawen“) za kwotę 5000 dolarów. Za znaczek ten w roku 1922 zapłacił Hind kwotę 105000 franków zakupując go na jednej z licytacyj słynnego zbioru Ferrariego. Dalsze licytacje odbędą się w odstępach czteromiesięcznych, przyczem ostateczna likwidacja zbioru przewidziana jest na począt. 1935 r. W ten sposób przejdzie do historji jeden z najcenniejszych zbiorów znaczków pocztowych kończąc swój żywot w zupełnej identyczny sposób jak słynny zbiór Ferrariego.

Kongres i wystawa filatelistyczna w Chicago. Ostatnio odbył się w Chicago zjazd filatelistów zjednoczonych w „American Philatelic Society“, na który przybyło około 2000 delegatów ze wszystkich stron U. S. A. Podczas Zjazdu otwarta była wspaniała wystawa, która zgromadziła szereg cennych eksponatów. Z okazji tej wystawy wydano dwa specjalne znaczki pamiątkowe. Są to znaczki wystawy chicagowskiej za 1 i 3 cent. jednak cięte i niegumowane. Znaczków tych, które wykonano w arkusikach po 25 sztuk, sprzedał urząd pocztowy zainstalowany na wystawie za ogólną sumę 250 000 dolarów.

Włochy.

Na odmianę znaczki sportowe. W maju przyszłego roku odbędzie się w Rzymie międzynarodowy turniej o mistrzostwo świata w piłce nożnej. Organizatorzy tych zawodów chcąc się zabezpieczyć przed ewentualnym deficytem zwrócili się do władz pocztowych z propozycją wydania specjalnej serji pamiątkowej z pewną dopłatą na powyższy cel.

Szwajcarja.

Przed Kongresem Międzynarodowej Federacji Filatelistycznej. Celem uświetnienia jubileuszu Klubu Filatelistów w Lugano, który obchodzi w roku przyszłym 25 lecie swego istnienia, Międzynarodowa Federacja Filatelistyczna na zaproszenie zarządu tego związku oznaczyła Lugano jako miejsce obrad najbliższego kongresu filatelistów. Równocześnie z tym kongresem obradować będzie Międzynarodowa Federacja Prasy Filatelistycznej oraz Szwajcarski Związek Filatelistów. Władze klubowe dokładają wszelkich starań, aby uroczystości jubileuszowe wypadły jak najokazalej.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce pisma upraszamy P. T. Czytelników o odnowienie prenumeraty rocznej w kwocie 3 zł., najpóźniej do dnia 15 stycznia. Czeki P. K. O. dołączamy do niniejszego numeru.

Następny numer „I. K. F“ ukaże 20 stycznia nast. roku. Termin nadsyłania ogłoszeń upływa punktualnie 10 stycznia.

Do numeru niniejszego dołączamy w formie 4 stronicowego dodatku dalszy ciąg pracy prof. Miksteina p. t. „II Polskie wydanie prowizoryczne dla b. okupacji niemieckiej“ (str. 61—64).

DZIAŁ URZĘDOWY

Śląskiego Związku Filatelistów.

ADRES SEKRETARJATU: KATOWICE

ul. Młyńska 22 I. p. tel. 26—09.

Dnia 9 grudnia b. r. odbyło się doroczne zwyczajne walne zebranie z następującym porządkiem obrad:

1) Zagajenie
2) Wybor przewodn. Walnego Zebrania
3) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania
4) Sprawozdanie prezesa, skarbnika i komisji rewizyjnej oraz udzielenie absolutorjum ustępując. zarządowi.
5) Wybór nowego zarządu.
6) Zmiana nazwy i statutu Związku
7) Zjazd i wystawa w Katowicach
8) Walne Wnioski.

Walne zebranie zagaił prezes Zmidziński. Następnie wybrano przez aklamację na przewodniczącego walnego zebrania p. inż. Sojeckiego, który przywitał w serdecznych słowach obecnego na sali prezesa tutejszej Dyrekcji Poczt i Telegrafów p. inż. Kozubka.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego walnego zebrania dotychczasowy prezes Zmidziński zdał sprawozdanie z działalności związku oraz nakreślił szkic rozwoju filatelji w Polsce. Obszerne to przemówienie przyjęli zebrani oklaskami.

W zastępstwie chorego skarbnika p. Zamarskiego odczytał prezes Zmidziński sprawozdanie kasowe.

Z kolei zabrał głos przewodniczący komisji rewizyjnej p. Smereczański, stawiając wniosek udzielenia absolutorjum ustępującemu zarządowi, który został uchwalony przez zebranych.

Na podstawie przeprowadzonych wyborów wybrano do Zarządu:
p. Leszek Zmidziński prezes
p. inż. Zygmunt Sojecki wice-prezes
p. Józef K za sekretarz
p. Wł. Szyler zast. sekretarza
p. Władysław Wiśniewski skarbnik
do komisji rewizyjnej: p. Rom. Smereczańskiego; p. Pawla Urbanka i p. Tad. Kwiatkowskiego
do Sądu honorowego p. p. radcę J. Benisza, radcę Stef. Mathea i Rudolfa Strauba.

Sekcję wymiany powierzono p. Kaz. Wojczyńskiemu.

Stosownie do polecenia władz zmieniono nazwę Towarzystwa na „Śląskie Stowarzyszenie Filatelistów“ w Katowicach. Ponadto upoważniono zarząd do zaciągania zobowiązań dla związku do wysokości 200 zł. Natomiast wszelkie transakcje pieniężne dotyczące zjazdu i wystawy załatwione będą odrębnie przez specjalny komitet. Projektowana wystawa będzie miała charakter wszechsłowiański.

Na zakończenie obrad uchwalono płacić od 1. grudnia br. na ręce prezesa Zmidzińskiego po 50 gr. od każdego członka miesięcznie tytułem zwrotu kosztów za lokal klubowy.

Redaktor odpowiedzialny: JERZY ZADUROWICZ. Z drukarni A. Kisielewskiego w Kołomyi, Brasona 3.